

Žrtve privatizacije

Dvočlana porodica Franje Belačića je klasičan prijer stradanja i žrtve loših privatizacija u Crnoj Gori.

Ma koliko bio vrijedan, kada je privatizovano preduzeće u kojerm je radio Franjo je ostao bez sredstava za život, a njegova porodica bez egzistencije. Naročito mu je teško naći drugi posao kada su pedesete već odavno za njim.

Davne 1979.god Franjo je došao u Boku kao vojnik iz Slavonije. Upoznao je svoju suprugu Ljiljanu, Bijeljanku, djevojački Zorić. Riješio je da ostane i zasnuje porodicu u Herceg Novom. Zaposlio se 1980.g. u Mješovito , trgovinskom gigantu

Nakon Mješovitog, radio je u PKB kao vozač od 1986.g, koje je privatizovano u Pantomarket. 2014 je dobio otkaz. Naime proglašen je stečaj PKB-a i svi radnici su poslati na biro rada. Sa otpremninom od 4270 eura živjeli su dvije godine. Kako je rođen 1960.god, tada je imao 54 godine i do posla nije mogao doći. Kao i više hiljada radnika u Crnoj Gori imao je sudbinu korisnika prihoda od 77eura sa Biroa rada, jer je bio nedovoljno mlad da nađe posao i nedovoljno star da ode u penziju. Bilo mu je obećano da će moći ići u penziju sa 30 godina staža, ali tako nije bilo.Nije se predavao. Zaposlio se u Komunalnom preduzeću i čistoći.i sezonskim poslovima stekao još 5 godina radnog staža. No, u penziju još nije pošao. Koliko su nam sadašnja vremena nesigurna, pokazuje i drugi dio priče o porodici Belačić.

Još dok je radio u PKB preduzeću, Franjo je dobio plac da bi riješio stambeno pitanje. Sa platom šofera koje je tada bilo jedino primanje za njega i ljiljanu od kojeg su žvjeli, Franjo nije mopgao izgraditi sebi prostor za život, već su živjeli kao podstanari dok se sa izvjesnim

Obradovićem ,kako laže nije dogovorio da se na zemlji koju posjeduju izgradi kuća. Nedovoljno informisan, Franjo je pristao da u dijelu kuće živi do kraja života, a da plac i stan u kući nakon toga pripadne Obradoviću.

Nepredvidive okolnosti su dovele Franju Belačića u životni ćorsokak. Osiromašen i prevaren, čak 10 godina nije bio da vidi svoju porodicu u Slavoniju, dok 2 godine pred smrt stara majka i brat nisu došli da vide njega. Bez svoga poroda i bez razumijevanja ostatka porodice koja živi u Herceg Novom, sa molitvom na usnama i Svetim pismom u mislima, Franjo i Ljubica su bili prinuđeni da potraže pomoć u Banci hrane. Sa 77 eura mjesečnih prihoda teško da se računi i ljekovi mogu kupiti, a o hrani da ne pričamo. Banka hrane je kao i više puta do sada, reagovala i angažovala se u prikupljanju pomoći za ovu porodicu. Belačići imaju račun u CKB .Molimo sve koji mogu i žele da uplatom novca pomognu ovu porodici. Broj je: 510-1701960240016-88 na ime Franja .

Za drugi vid pomoci,možete kontaktirsti Banku hrane na e mail bankahranepg@gmail.com, mob:tel. +382 69 495 680 , ili u inboxu na fb stranicikako bi dobili kontakt porodice.